

dringsforslag ikke ere nye, men at de tidligere fra forskellige Sider have været omtalte i dette høje Ting. Jeg kan slutte mig til de Forslag, der ere fremsatte af Mindretallet under Nr. 7, og jeg antager at være i Overensstemmelse med det høje Tings Ønske, naar jeg ikke tager fat paa de enkelte Forslag og giver en Begrundelse for min Tilslutning, der jo vilde falde sammen med, hvad jeg har sagt tidligere.

Jeg er derimod ikke i Stand til at slutte mig til de Ændringsforslag, der ere stilled af Mindretallet under Nr. 3, det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann). Disse Ændringsforslag angaa, som der blev nævnt før, 5 Spørgsmaal. For det første, at Præsten skulde være født Formand for Menighedsraadet. Herom skal jeg blot bemærke, at det jo tidligere af begge Rigsdagens Ting er vedtaget, at Præsten skulde være født Medlem, men ikke født Formand, og jeg tænker derfor, at det vil være forbundet med uoverkommelige Vanskeligheder at ændre dette Forhold. Af dette Forslag følger en Række Ændringsforslag, som altsaa ere berørte fra min Side samtidig med, at jeg har omtalt dette Punkt.

Under Nr. 9 er der af det samme Mindretal stillet Ændringsforslag til § 5 vedrørende Medlemsretten i Folkekirken. Lovforslaget er affattet under Hensyn til en foreliggende Højesteretsdom dette Spørgsmaal vedrørende, men maa jeg ikke bemærke, at i vort Kirkeliv indtager dette Spørgsmaal en ganske ejendommelig Stilling, fordi vi kende Frimenighedsdannelser, der i Virkeligheden fuldt ud ere paa folkekirkelig Grund, naar Talen er om Lære og Bekendelse. Vi kende saadanne Frimenigheder, som man vel kan sige staa udenfor Folkekirkens Orden, men som i hele deres Tilværelse frembyde et ganske lignende Billede som det, man ser hos Menigheder indenfor Folkekirken, Frimenigheder, hvor ikke blot Folkekirkens Medlemmer, men Folkekirkens Præster og Tilsynsmænd lejlighedsvis gøre Tjeneste og deltage i de kirkelige Handlinger. Jeg for mit Vedkommende har den Opfattelse, at der er i kirkelig Henseende noget svækkende ved at forlange, at naar saadan en Frikreds dannes, skulde dens Medlemmer udelukkes af Folkekirken. Jeg maa gøre opmærksom paa, at vi jo kende mange og meget betydningsfulde Fridannelser af kirkelig Art indenfor vor Folkekirke, og det kunde være noget skæbnesvangert, synes jeg, hvis man, nu, da man oven i Købet har

Loven fra i Fjor — under visse Forhold med Loven i Haanden — maatte erkende, at disse Fridannelser have det samme kirkelige Grundlag som Folkekirken, og man saa dog vil have rejst en saadan Adskillelse. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg tror ikke i Praksis har saa stor Betydning som rent teoretisk. Jeg tror, at der skal en ny Højesteretsdom til, for at disse Medlemmer, der tilhøre den Art af Frimenigheder, jeg her omtaler, skulde udelukkes af Folkekirken. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem for 12te Kreds egentlig er uenig med mig i hele den Betragtning, jeg her fremsætter, da jeg synes, at det for alle kirkelig interesserede Mennesker maa være en given Sag, at man ikke har Raad til i vore Dage at svække det kirkelige Liv, svække det kirkelige Initiativ, hvor man er enig om Grundsørgsmaalene; det er dog et Fællesskab, der skal bære over alt det vanskelige, der kan være Kirkelivet vedrørende. Jeg vilde derfor foretrække, at man henholdt sig til Højesteretsdommens Udsagn, at naar et Medlem af Folkekirken slutter sig til et Trossamfund udenfor Folkekirkens Orden, der paa afgørende Maade skiller sig ud fra Kirken, saa er Medlemmet dermed udelukket fra Folkekirken, og at man ikke var for bange for at lade det staa lidt uklart hen, hvori Virkeligheden Grænsen er.

Det næste Ændringsforslag, som er stillet af det samme ærede Mindretal, er til § 25, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 19. Dette Forslag drejer sig om Indledningen til det fjerde Afsnit af Lovforslaget. I Forslaget hedder det jo: „Indtil en Lov om Ordningen af Præsternes Lønningsforhold og en Lov om Præstevalg er given” o. s. v. Det ærede Mindretal foreslaar, at denne Indledning falder bort. Ja, jeg kunde jo indrømme, at der kunde være et formelt Behov, der kan give sig Udslag i den ene eller den anden Retning, thi hvad enten denne Indledning staaar her eller ikke staaar her, er det alle dette høje Tings Medlemmer vel bekendt, at naar der kommer en Lønningslov, maa nødvendigvis visse Dele af Valgloven ændres, men, som den ærede Ordfører (Fr. Petersen) nævnede, det behøver ikke at betyde en Ændring af Valgmaaden, og dette kan jeg fuldstændig medgive, men Ændring maa der til. Jeg forstaaar derfor ikke rigtigt, hvorfor det ærede Medlem holder paa dette Ændringsforslag. Det formelle Behov kunde maaské nok tilfredsstilles, men i Realiteten er der hverken anvist nogen Vej i den ene eller den anden Retning ved at beholde